

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofci Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Roman Eduard în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 noiembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Masaliutin Serghei xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.01.2020 - 06.02.2020;

Instanță de apel: 13.03.2020 - 03.11.2020;

Instanță de recurs: 25.01.2021 - 21.04.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Cimișlia din 06 februarie 2020, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Masaliutin Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătoriei Comrat din 25.03.2019, stabilindu-i definitiv pedeapsă sub formă de 13 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, în sumă de 42 182 lei. Cheltuieli care s-a dispus de a fi trecute în contul statului.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Masaliutin Serghei, la data de 27.10.2019, aproximativ la orele 04:30-05:25, aflându-se la domiciliul său amplasat pe xxx, pe fundalul apariției unui conflict spontan între el și concubina lui, Ivanova Marina, care venise acasă după sărbătorirea unei zile de naștere, intenționat, cu deosebită cruzime, dându-și seama de caracterul prejudiciabil

al acțiunilor sale, cu scopul omorului ultimei, a fugit după concubina sa și ajungând-o în curtea blocului locativ pe adresa sus indicată, i-a aplicat lovituri multiple cu un obiect dur - contondent, neidentificat în regiunea capului (ceafă), provocându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201914C0202 din 21.11.2019, leziuni corporale care se califică ca vătămare corporală gravă, fiind în legătură de cauzalitate directă cu survenirea morții cet. Ivanova Maria care a survenit în urma traumei craniu - cerebrale deschise cu fractura oaselor capului, hemoragii sub piamater, în țesuturile și ventriculele creierului, după care inculpatul s-a ascuns de la locul comiterii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal, omorul intenționat, adică omorul intenționat săvârșit asupra unui membru de familie, cu deosebită cruzime.

3. Avocatul Aladova Anna în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie redusă pedeapsa aplicată sub formă de închisoare inculpatului Masaliutin Serghei.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, consideră prea aspră sentința în partea stabilirii pedepsei lui Masaliutin Serghei sub formă de 13 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip închis.

A remarcat că, cauza penală a fost examinată la cererea inculpatului Masaliutin Serghei în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, în cadrul examinării cauzei penale inculpatul Masaliutin Serghei și-a recunoscut vina și se căiește sincer în cele comise. Inculpatul a explicat în instanță, că pătimita singură l-a provocat spre săvârșirea acestei infracțiuni, fiind într-o situație excepțională ce ia provocat o dezorientare din echilibrul sufletesc obișnuit prin fapta sa extrem de amorală. Potrivit materialelor cauzei penale Masaliutin Serghei, se caracterizează pozitiv și anterior nu a fost tras la răspundere penală pentru acțiunile ce vizează violența în privința unuia dintre membrii familiei.

Apărarea a solicitat în privința inculpatului Masaliutin Serghei să fie redus termenul pedepsei sub formă de închisoare, prevăzut de sancțiunea art.145 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de circumstanțele susmenționate, ce atenuază răspunderea și de lipsa circumstanțelor agravante.

În concluzie, reiterând prevederile art.art.68 alin.(1) pct.14), 400, 401 alin.(2), 402, 405, 415 alin.(2) Cod de procedură penală, a evidențiat că pedeapsa va fi rațională și echitabilă, făcând în așa mod accentul nu pe sentința punitivă, ci pe funcția ei preventivă și reparabilă.

3.1. Avocatul Roman Eduard în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Masaliutin Serghei să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, la examinarea cauzei penale instanța de judecată a examinat superficial și eronat cauza în procedura simplificată și a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei în această procedură.

A notat că, potrivit rezultatelor expertizelor, care se regăsesc la materialele cauzei, lipsesc temeiuri de a-l recunoaște vinovat.

De asemenea, a relevat că martorii audiați la etapa urmăririi penale: Victor Cazacu - f.d.140, Misclarevici Natalia - f.d.142, Ivanov Ivan - f.d.143 și Osipenco Alina - f.d.144-145, nu au certificat faptul, că între inculpat și victimă era o situație agresivă și stare de conflict.

A menționat că, la ședința de judecată preliminară sau până la începerea cercetării judiciare instanța de judecată era obligată să concretizeze dacă inculpatul dorește să fie examinată cauza în procedură simplificată în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, cu care el a luat cunoștință, le înțelege și în privința cărora el nu are obiecții. Din procesul-verbal al ședinței de judecată din 20.01.2020 rezultă, că instanța de judecată nu a pus aceste întrebări inculpatului.

A reiterat prevederile art.364¹ alin.(9) Cod de procedură penală, în caz de respingere a cererii instanța dispune judecarea cauzei în procedură generală.

În continuare, a invocat că dacă există dubii în privința vinovăției inculpatului sau recunoașterii lui parțiale a vinovăției și chiar în cazul recunoașterii depline a circumstanțelor ce i se impută, când nu i-au fost explicate în întregime toate circumstanțele și face concluzia referitor la imposibilitatea desfășurării ședinței de judecată în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale, instanța este obligată în cazul dat să respingă cererea inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată.

Chiar de la pornirea urmăririi penale din momentul reținerii și până la ședința de judecată inculpatul nu recunoștea, că are careva relații cu această persoană. Mai mult, el în ședința de judecată a recunoscut că este vinovat în cele comise, însă nu ține minte, cum a comis această faptă și a indicat că „dacă instanța de judecată va ajunge la concluzia, că el este vinovat, atunci solicită să nu fie pedepsit aspru”. Aceeași poziție o are apărătorul, care a participat la ședința de judecată în prima instanță "în caz dacă inculpatul va fi recunoscut vinovat, să nu fie pedepsit aspru".

Consideră că, este insuficientă recunoașterea vinovăției pentru un proces echitabil, realizat în cadrul legalității și imparțialității. Cu atât mai mult, indiferent de recunoașterea vinovăției, consideră obligatorie existența unui proces echitabil, despre care nu poate fi vorba în măsura, în care neagă principiul elucidării realității (adevărului).

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 noiembrie 2020, au fost respinse apelurile avocaților declarate în numele inculpatului, ca fiind neîntemeiate, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că după cum rezultă din materialele cauzei, inculpatul și-a recunoscut vinovăția de învinuirea în săvârșirea infracțiunii incriminate, s-a căit în cele comise și la cererea ultimului cauză penală a fost examinată în procedură simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel consideră, că prima instanță a încadrat just acțiunile inculpatului, vinovăția în comiterea infracțiunii, prevăzută de art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal, se confirmă prin materialele cauzei, la fel prin probele, dobândite atât în cadrul urmăririi penale, cât și prin cele stabilite în ședința primei instanțe.

Instanța de apel a stabilit că, după cum rezultă din materialele cauzei, în cadrul

desfășurării ședinței preliminare pe 31 ianuarie 2020, avocatul A. Aladova, apărătorul inculpatului Masaliutin Serghei, a declarat despre examinarea cauzei în procedură simplificată, în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor, administrate la etapa urmăririi penale, fapt pentru care a fost înaintată și cerere.

De asemenea, instanța de apel a indicat că în ședința de judecată a primei instanțe participante la proces, inclusiv inculpatul Masaliutin Serghei nu au obiectat împotriva examinării cauzei în procedură simplificată. Totodată, instanța de judecată a explicat drepturile participanților la proces, inclusiv s-a ținut cont de faptul dacă inculpatul cunoaște despre consecințele unei asemenea cereri.

Instanța de apel a menționat, că conform acestui proces-verbal al ședinței de judecată inculpatul Masaliutin Serghei a explicat, că el a coordonat această poziție cu avocatul, îi sunt cunoscute și clare toate consecințele aplicării art.364¹ Cod de procedură penală, la fel cunoaște care pedeapsă este posibilă cu aplicarea acestor prevederi ale legislației. Mai mult, instanța de apel a menționat că pe parcursul întregii proceduri de judecată în prima instanță, inculpatul nu a declarat careva schimbări în partea aplicării în privința lui a procedurii simplificate.

În privința declarațiilor inculpatului Masaliutin Serghei despre căința sinceră privind fapta incriminată în baza art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal, instanța de apel le consideră veridice și menționează, că nu și-a găsit confirmare argumentul inculpatului precum, că asupra lui a fost exercitată influența pentru darea declarațiilor de mărturisire și depunerea cererii privind desfășurarea ședinței de judecată în procedură simplificată în timpul dezbaterilor judiciare în prima instanță.

Instanța de apel a explicat că, conform ordonanței procurorului Secției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale din 29 septembrie 2020 s-a constatat, că lipsesc elementele infracțiunii și procedura de judecată, inițiată în baza raportului procurorului procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Centru Sîrbu L. privind impunerea presupusă a lui Masaliutin Serghei de către procuror de a da declarații de mărturisire pe cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunii, prevăzută de art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal, a fost încetată.

În continuare instanța de apel a menționat, că această ordonanță a procurorului certifică lipsa impunerii inculpatului Masaliutin Serghei de a da declarații de mărturisire în baza art.145 alin.(2) lit.e¹), j) Cod penal și în materialele cauzei lipsesc probele dezacordului inculpatului și părții apărării cu rezultatele verificării acțiunilor procurorului în cadrul acestui proces de judecată, întrucât ea nu a fost contestată de partea apărării în ordinea art.313 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de apel a relevat că părțile pot ataca sentința în ordine de apel, emisă în urma examinării cauzei în procedură simplificată, de exemplu în partea individualizării pedepsei, însă inculpatul nu poate renunța asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate. În cazul aplicării de către prima instanță a prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu respectarea cerințelor prevederilor art.364¹ alin.(1) și alin.(4) Cod de procedură penală, și nu este în drept să stabilească o altă prevedere sau o altă încadrare juridică, decât cea stabilită în rechizitoriu de prima instanță.

Ținând cont de circumstanțele expuse, instanța de apel a constatat că, lipsesc careva date cu privire la recunoașterea silită a vinovăției de către inculpat sau inducerea acestuia în eroare, sub pretextul numirii unei pedepse minime.

În baza circumstanțelor menționate, instanța de apel a ajuns la concluzia, că poziția părții apărării, expusă în apelul suplimentar este una dintre formele de apărare a inculpatului, care nu are sub sine careva temeuri și confirmării juridice.

În plus, instanța de apel nu poate fi de acord cu argumentul inculpatului, invocat de el ca temei pentru admiterea apelului și casarea sentinței atacate precum, că instanța de judecată nu a clarificat motivul săvârșirii infracțiunii, deoarece potrivit materialelor cauzei inculpatul recunoscând în întregime vinovăția în comiterea infracțiunii a explicat, că a comis prezenta infracțiune din motiv, că partea vătămată a venit acasă în stare de ebrietate alcoolică și îi umilea onoarea și demnitatea, iar înșăși comiterea faptei el nu o ține minte, din care cauză motivul săvârșirii infracțiunii este clar, de aceea argumentul vizat al apelantului este nefondat.

Instanța de apel analizând argumentele apărătorului A. Aladova, expuse în cererea de apel, în partea atenuării pedepsei numite inculpatului Masaliutin Serghei în baza sentinței atacate a judecătoriei, consideră, că ele sunt neîntemeiate din următoarele considerente.

După cum a fost menționat, și după cum rezultă din materialele cauzei, inculpatul Masaliutin Serghei a comis infracțiunea, prevăzută de art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal. Colegiul a menționat, că sancțiunea art.145 alin.(2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 15 la 20 ani sau detențiune pe viață.

Colegiul consideră, că instanța la numirea pedepsei inculpatului Masaliutin Serghei ținând cont de gradul de pericol social al acțiunilor inculpatului, de datele lui personale, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, de comportamentul lui în timpul și după săvârșirea infracțiunii, precum și reieșind din principiul umanismului și de individualizare a răspunderii penale și ținând cont de faptul, că inculpatul Masaliutin Serghei a avut antecedente penale, și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii, care în conformitate cu art.16 alin.(5) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, just a ajuns la concluzia, că corectarea și atingerea scopurilor pedepsei, prevăzute de art.61 alin.(2) Cod penal, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal cu aplicarea art.364¹ Cod de procedură penală, precum și prevederilor art.70 Cod penal, este posibilă în cazul numirii pedepsei inculpatului sub formă de închisoare 12 ani cu executare în instituție penitenciară de tip închis.

Colegiul penal consideră că, pedeapsa indicată este echitabilă și va fi o măsură proporțională de constrângere statală, care în opinia instanței va avea inclusiv și un rol preventiv.

Totodată, ținând cont de persoana inculpatului, în special, că el a comis infracțiunea deosebit de gravă, are antecedente penale, însă nu și-a făcut concluzii cuvenite, și anume fiind condamnat în baza sentinței judecătoriei Comrat din 25 martie 2019 în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal și cu aplicarea art.art.8, 10, 61, 65, 70, 72, 75-77, 78 Cod penal i-a fost numită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip deschis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani. Conform art.90 alin.(1) și alin.(2) Cod penal, pedeapsa numită lui Masaliutin Serghei sub formă de închisoare nu a fost pusă în executare, dacă în termen de probațiune de 4 (patru) ani stabilit de instanță Masaliutin Serghei nu va comite o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor de probațiune își va

justifica încrederea acordată, din care motiv instanța just a ajuns la concluzia privind necesitatea aplicării inculpatului Masaliutin Serghei a pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 12 ani, în instituție penitenciară de tip închis.

5. Avocatul Roman Eduard în interesele inculpatului Masaliutin Serghei, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor sale a invocat argumente similare celor indicate în cererea de apel.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În esență, recurentul critică decizia doar din considerentul că, în viziunea sa, prima instanță a admis eronat cererea inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată, prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, precum și că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea lui Masaliutin Serghei în baza art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal.

Analizând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului Masaliutin Serghei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal constată că recurentul critică modul de apreciere a

probelor de către instanțele de fond, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Mai mult, potrivit art.6 pct.11¹), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Totuși, Colegiul penal, ține să menționeze că, toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurenți, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În continuare, cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, instanța de recurs ține să menționeze că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal atestă că, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatului Masaliutin Serghei atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. e¹), j) Cod penal, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii, or, de către instanțele de fond cert s-a stabilit că probele examinate în ședință confirmă vinovăția acestuia, iar inculpatul a recunoscut vinovăția și a declarat că a comis infracțiunea din motiv că partea vătămată a venit acasă în stare de ebrietate și a început să-i înjosească demnitatea de bărbat.

Astfel, se constată că în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Masaliutin Serghei, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în mod obiectiv, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal apreciază drept neîntemeiate argumentele apărării, precum că „la examinarea cauzei penale prima instanță a admis și examinat superficial și eronat cauza în procedură simplificată”, or, aceste argumente au fost deja apreciate de către instanța de apel, poziție pe care instanța de recurs o însușește.

Mai mult, instanța de recurs conchide că poziția recurentului, expusă în recursul ordinar, este una dintre formele de apărare a inculpatului, care este neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea

corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În contextul celor menționate, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, motivarea soluției nu contrazice dispozitivului hotărârii, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roman Eduard în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 03 noiembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului Masaliutin Serghei xxx, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată motivat la 03 iunie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda